

Tragiek bij Steenwijker Boys

Wat een tragiek toch. Allereerst gaat een ieders gedachte uit naar de nabestaanden, die allen het intense verdriet om het verlies van hun geliefden een plek moeten zien te geven, maar ook de voetbalclub VV Steenwijker Boys is diep getroffen in het hart. In een krappe maand tijd overleden drie clubiconen van deze mooie volksclub.

Steenwijker Boys is een warme voetbalvereniging waarvan de leden bijna op familiale wijze met elkaar omgaan en dat is vooral in dit soort tijden een mooie bijkomstigheid. Men zal troost vinden bij elkaar om het leed enigszins te verzachten. Maar dat dit vele leed in zo'n korte tijd een mokerslag voor de club is, dat is overduidelijk.

Dolf

Het overlijden van Dolf Appeldoorn is al breed uitgemeten in de lokale pers. En terecht! Dolf heeft veel voor zijn cluppie gedaan en het is mooi dat de trofee voor de beste speler van het zaalvoetbaltoernooi van de Steenwijker Boys uit eerbetoon zijn naam draagt. Mijn eerste herinnering aan Dolf z'n voetbalprestaties dateert trouwens uit de tijd van het bedrijfsvoetbal, waar ik altijd in mijn jeugd samen met mijn broer ging kijken. Bij het team van de Faget liep een blondrossige spits te voetballen met lange haren die de ene na de andere goal scoorde. Een goede voetballer, was het oordeel van mijn broer en mij. Die voetballer bleek dus Dolf Appeldoorn te zijn.

Arnold

Arnold Nijenhuis was een clublegende en een sociaal bewogen mens. De liefde voor Steenwijker Boys zat in zijn DNA. Arnold zag er altijd goed gesoigneerd uit. En ondanks dat hij altijd zo gewoon was en heel benaderbaar, keek ik altijd zeer respectvol naar deze 'Kei van Steenwijk-West'. Alles wat Arnold voor Steenwijker Boys heeft gedaan, deed hij uit pure liefde voor zijn club.

Frans

Frans Manuputty was ook een Boys-man in hart en nieren. Als voetballer maakte hij vooral indruk door zijn snelheid. Hij vloog als een ware Usain Bolt over de flanken. Frans was een razendsnelle vleugelaanvaller.

Manuputty had net als ik deels Moluks bloed door de aderen stromen. Wij zijn opgegroeid met de kreet 'Mena Muria' wat na vertaling klinkt als: 'Eén voor allen, allen voor één.' Ik denk dat Frans dat gevoel altijd gevonden heeft bij zijn voetbalclub Steenwijker Boys. Het trof mij en mijn familie diep in het hart toen we hoorden van zijn ziekte. Eigenlijk is Frans zo uit het leven weggehaald.

Het zijn donkere dagen voor de families van de overledenen en voor voetbalvereniging Steenwijker Boys. De lucht boven Sportpark De Koperberg kleurt al een maand inktzwart...
